

Преюдициално запитване, отправено от Monomeles Prodikeio Athinon (Гърция) на 27 ноември 2008 г. — Archontia Koukou/Република Гърция

(Дело C-519/08)

(2009/C 44/50)

Език на производството: гръцки

Преpraщаща юрисдикция

Monomeles Prodikeio Athinon

Страни в главното производство

Ищци: Archontia Koukou

Отговорник: Република Гърция

Преюдициални въпроси:

- 1) Следва ли клауза 5 от Рамковото споразумение относно срочната работа, съдържащо се в приложение към Директива 1999/70/ЕО, да се тълкува в смисъл, че обстоятелството, че такива договори се сключват в изпълнение на законова разпоредба, предвиждаща сключването на срочни трудови договори или правоотношения, независимо от факта дали в действителност по този начин са изпълнени постоянни и трайни изисквания на работодателя, може да представлява обективна причина, която оправдава сключването на последователни срочни трудови договори или правоотношения?
- 2) Представлява ли въвеждането на допълнителни критерии в рамките на мерките, приети за прилагане на клауза 5 от Рамковото споразумение относно срочната работа, позволяващи да се установи съществуването на злоупотреба (например максималният срок на договорите и броят на подновяванията, в рамките на които е разрешено наемането на работа и без да съществува обективна причина, оправдаваща сключването или подновяването на срочни трудови договори или правоотношения) недопустимо намаляване, по смисъла на клауза 8, точка 3 от Рамковото споразумение, на общото ниво на закрила, съществувало до приемането на Директива 1999/70/СЕ, като се има пред вид, че единственият критерий, позволяващ да се установи злоупотреба, който е бил предвиден от законоустановения режим, съществувал до приемането на Директива 1999/70/СЕ, е бил наемането на работа по силата на договор или на правоотношение, сключен (о) без обективна причина за определен срок?
- 3) Представлява ли ефективна мярка за предотвратяване на злоупотребите, произтичащи от сключването на последователни срочни договори или правоотношения по смисъла на клауза 5 от Рамковото споразумение относно срочната работа, разпоредба, която съдържа неточни и неизчерпателни списъци като списъците на изключенията от максималната обща продължителност, предвидена по принцип за сключване на последователни срочни трудови договори или правоотношения, съдържащи се в постоянно действащите разпоредби на Президентски указ 164/2004?
- 4) Може ли да се считат за ефективни мерки за предотвратяване на злоупотребите и за гарантиране на защита срещу тях по смисъла на клауза 5 от Рамковото споразумение, мерки като мерките, разглеждани в главното производство, които се съдържат в член 7 от Президентски указ 164/2004, при положение, че:
 - a) те предвиждат като средство за предотвратяване на злоупотребите и за защита на наетите по срочен договор работници срещу тези злоупотреби задължение за работодателя да изплати едно заплата и едно „обезщетение“ при уволнение в случай на наемане на работа със злоупотреба на последователни срочни договори, като се има пред вид, че i) задължението да се изплати заплата и „обезщетението“ срещу уволнение е предвидено от националното право във всички случаи на трудовоправни отношения и не се отнася конкретно за предотвратяване на злоупотребата по смисъла на Рамковото споразумение, и че ii) по-конкретно, задължението за заплащане на „обезщетение“ при прекратяване на срочните трудови договори или правоотношения представлява последица от прилагането на клауза 4 от Рамковото споразумение, отнасяща се до дискриминацията между работниците, наети по срочен договор, и съответните работници, и наети по договори с неопределена продължителност, и
 - b) те предвиждат като средство за предотвратяване на злоупотребите, налагането на санкции на компетентните органи на работодателя, доколкото е установено, че подобни или аналогични санкции, които са били предвидени в миналото за публичния сектор, са се оказали неефекасни за борба срещу злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни договори или правоотношения?
- 5) Дали, дори и да са ефикасни, представляват правилно транспониране на Директива 1999/70/ЕО в гръцкия правен ред мерки като съдържащите се в член 11 от Президентски указ 164/2004, които са влезли в сила на 19 юли 2004 година, т.е. след изтичане на срока, определен от директивата, и на които е придадено обратно действие само за срок от три месеца, щом като те се отнасят само до последователните срочни трудови договори или правоотношения, които са в сила след 19 април 2004 година, а не се прилагат към срочните трудови договори или правоотношения, които са продължавали да бъдат сключвани последователно дори след изтичането на определения за транспониране срок на Директива 1999/70/ЕО и преди 19 април 2004 година?
- 6) В случай, че се приеме, че мерките, съдържащи се в Президентски указ 164/2004, целящи прилагането на клауза 5 от Рамковото споразумение, не са ефикасни, длъжен ли е съдията, в рамките на своето задължение за тълкуване, конформно на общностното право, да прилага действащото до издаване на Президентски указ 164/2004 гръцко право в съответствие с Директива 1999/70/ЕО (като например член 8, параграф 3 от Закон 2112/1920), въз основа на което е възможно да се гарантира защитата на ответника от злоупотреби по начин, водещ до отпадане на последиците от нарушението на общностното право?
- 7) В случай, че се прецени, че мерките, съдържащи се в Президентски указ 164/2004, не са ефективни и че следва да се прилага съществуващият до издаването на този указ законоустановен режим (член 8, параграф 3 от Закон 2112/1920), в рамките на задължението да се даде тълкуване

на националното право, което да бъде конформно на общностното право, съвместимо ли е с общностното право норми от висш ранг от националния правопорядък (член 103, параграф 8 от Конституцията) да се тълкуват в смисъл, че съдържат абсолютна забрана за преобразуването на срочните договори в договори с неопределена продължителност, дори когато се оказва, че в действителност тези договори са сключени със злоупотреба, използвайки като правно основание разпоредби, имащи за цел да отговорят по принцип на изключителни и временни нужди на работодателя, щом като тези договори отговарят на постоянни и трайни нужди на работодателя, който принадлежи към публичния сектор (в този смисъл вж. решения 19/2007 и 20/2007 на пленума на Areios Pagos), след като също така е възможно тълкуване, според което съответната забрана следва да бъде ограничена само до срочните трудови договори, които действително са сключени с цел да се отговори на временни, непредвидени, спешни или извънредни нужди, а не и в случаите, в които в действителност те са сключени, за да се отговори на постоянни и трайни нужди (в този смисъл вж. Решение 18/2006 на пленума на Areios Pagos)?

8) В съответствие ли е с общностното право след влизането в сила на Президентски указ 164/2004, споровете във връзка със срочна работа и с клауза 5 от Рамковото споразумение да бъдат подсъдни изключително на административните съдилища, щом като това затруднява достъпа до правосъдие на ищеца работник, нает по срочен договор, като се има пред вид, че до приемането на Президентски указ 164/2004 всички спорове относно срочната работа са били подсъдни на гражданските съдилища в рамките на особено производство, предвидено за трудовоправните спорове, производство, по-удобно от гледна точка на спазването на материалноправните изисквания, по-просто, по-малко струващо за ищеца и по принцип по-бързо?

Иск, предявен на 2 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-526/08)

(2009/C 44/51)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán и N. von Lingen)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приело всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобрази напълно и правилно с членове 4 и 5, във връзка с Приложение II A(1) и Приложение III 1(1), Приложение II A(5) и Приложение III 1(2), Приложение II A(2) и Приложение II A(6) от Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници ⁽¹⁾, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по тази директива;
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си Комисията изтъква четири твърдения за нарушения:

С първото твърдение за нарушение Комисията упреква ответника, че не е спазил предвидените от директивата начини и периоди за разпръскване. В действителност, докато забраната за разпръскване през определени периоди трябвало да се отнася както до органичните, така и до изкуствените торове, люксембургската правна уредба посочвала единствено органичните торове. Освен това, забраната за разпръскване на торове през определени периоди трябвало да се отнася до всички селскостопански площи, в това число ливадите, които не били включени в националните мерки за транспониране. Ишецът отбелязва също, че националната правна уредба би трябвало допълнително да уточнява случаите, при които може да възникне дерогация от забраната за разпръскване, като тази хипотеза не е предвидена в директивата.

С второто твърдение за нарушение ишецът изтъква, че националната правна уредба не предвижда изискване за минимален капацитет за събиране на оборска тор по отношение на всички съоръжения, а споменава само новите или тези, които трябва да се модернизират. Подобно транспониране не било съобразено с директивата, доколкото съществуващите съоръжения също разкривали риск от замърсяване. Следователно националната правна уредба трябвало да изисква минимален капацитет за събиране по отношение на всички съоръжения.

Според третото твърдение от Комисията нарушение националното законодателство би трябвало да включва всички подобряващи почвата вещества в рамките на забраната за разпръскване по земи с остър наклон, а не само тези с ограничен произход.

С четвъртото и последно твърдение за нарушение ответникът е упрекван за това, че не е взел достатъчни мерки относно техниките на разпръскване, по-специално за да осигури еднакво и ефикасно разпръскване на торовете.

⁽¹⁾ ОВ L 375, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 81.